

prima instanță: Șt. Niță
instanța de apel: N. Traciuc
B. Bîrca, E. Fistican

dosarul nr.3ra-438/15

Î N C H E I E R E

02 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă
Judecătorii - Sveatoslav Moldovan, Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul
Angelei Prihodcenco, avocatul Valeriu Pelin,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Prihodcenco Angela
împotriva Ministerului Apărării cu privire la contestarea actului administrativ
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2014

c o n s t a t ă

La data de 17 decembrie 2012 Prihodcenco Angela a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Ministerului Apărării cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a menționat că, din anul 1994 până în prezent satisface
serviciul militar prin contract în cadrul Armatei Naționale a Republicii Moldova.

Susține că, unul din drepturile militarilor și membrilor familiilor lor, conform art. 9
alin. (3) din Legea cu privire la protecția socială și juridică a militarilor și a membrilor
familiilor lor, a cetățenilor care trec pregătirea militară, îl reprezintă dreptul la asigurarea

cu spațiu locativ din contul instituțiilor militare.

Specifică că, la data de 10 decembrie 2001 a depus raport la Ministerul Apărării solicitând acordarea cu spațiu locativ conform normelor stabilite - apartament cu două odăi din contul Ministerul Apărării. În temeiul raportului depus, dânsa a fost inclusă în lista generală a militarilor ce necesită asigurare cu spațiu locativ în Garnizoana Chișinău.

Afirmă că, în conformitate cu legislația în vigoare, urmează să i se acorde spațiu locativ, iar în cazul imposibilității acordării spațiului locativ în natură se achită o compensație bănească echivalentă prețului spațiului locativ. Susține că, prețul mediu al unui apartament compus din 2 odăi situat în mun. Chișinău constituie suma de 40000 euro.

Suplimentar a invocat că, a înaintat o petiție Ministrului Apărării solicitând asigurarea cu spațiu locativ. Prin răspunsul nr. 70/1457 din 12.12.2012, dânsa a fost informată despre faptul că, legislația la care a făcut referire a fost abrogată, iar Ministerul Apărării este în imposibilitatea de a o asigura cu spațiu locativ.

Prihodcenco Angela solicită recunoașterea refuzului Ministerului Apărării privind imposibilitatea de a o asigura cu spațiu locativ ca neîntemeiat și obligarea pârîtului de a-i achita compensație bănească în sumă de 40000 euro care constituie prețul mediu al unui apartament cu 2 odăi situat în mun. Chișinău.

La data de 20 octombrie 2013 Prihodcenco Angela a depus cerere de concretizare a cerințelor, solicitând în schimbul compensației bănești, obligarea Ministerului Apărării să o asigure cu spațiu locativ - apartament cu 1 odaie în municipiul Chișinău.

Prin hotărârea judecătoreiei Centru mun. Chișinău din 17 aprilie 2014 s-a respins acțiunea ca neîntemeiată.

Instanța a stabilit că, dreptul la asigurare cu spațiu locativ recunoscut Angelei Prihodcenco nu a fost încălcat, dânsa beneficiind în continuare de acesta în conformitate cu ordinea stabilită de lista generală a solicitanților cu spațiu locativ în garnizoana Chișinău, potrivit condițiilor generale.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2014 s-a respins apelul declarat de Prihodcenco Angela și s-a menținut hotărîrea primei instanțe.

La data de 11 februarie 2015 reprezentantul Angelei Prihodcenco, avocatul Valeriu Pelin a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2014, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, hotărîrile instanțelor inferioare sunt neîntemeiate și pasibile casării or, Prihodcenco Angela s-a adresat către Ministerul Apărării cu cererea de acordare a spațiului locativ în momentul cînd legislația în vigoare obliga Ministerul Apărării să acorde asemenea înlesniri militarului și membrilor familiei acestuia.

Susține că, Ministerul Apărării recunoaște dreptul acesteia la spațiu locativ, însă invocă faptul că nu dispune de spații locative și întreprinde toate măsurile pentru soluționarea acestor chestiuni.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este declarat prevăzut la art.434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentele invocate în recurs precum că, hotărârile instanțelor inferioare sunt neîntemeiate reprezintă afirmații cu caracter declarativ care nu pot constitui obiect al recursului ca cale de atac de drept. Completul menționează că, recurenta beneficiază în continuare de dreptul pretins, iar confirmarea de către intimat a dreptului de asigurare cu spațiu locativ constituie prin sine o satisfacție echitabilă.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurenta nu a invocat niciun argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Colegiul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul Angelei Prihodcenco, avocatul Valeriu Pelin ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de reprezentantul Angelei Prihodcenco, avocatul Valeriu Pelin se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Galina Stratulat